Vastauksia kansanedustajien 12.2.2019 talousvaliokunnassa kuulemisen yhteydessä esitettyihin kysymyksiin
VM/vero-osasto/Joiniemi

Edustaja Sarkkisen kysymys: Mitkä olisivat ne tehokkaat toimenpiteet joilla ns. osinkopesu eli dividend stripping voitaisiin estää?

Osinkojen lähdeverotukseen liittyvä osinkopesu on iso kansainvälinen ongelma eikä sen estämiseen löydy yksiselitteisiä hyviä keinoja. Lainsäädännön keinoin sitä voidaan kuitenkin vaikeuttaa ja mahdollistaa tehokas valvominen.

Nyt esillä oleva esitys ei ole varsinaisesti laadittu osinkopesun estämistä varten. Siinä on kuitenkin sellaisia elementtejä, jotka vaikeuttavat ja ennaltaehkäisevät osinkopesua. Esityksessä on selkeät vaatimukset siitä, että osingonsaaja on huolellisesti tutkittava ja tunnistettava sekä varmistettava, että verosopimus soveltuu osingonsaajaan. Esityksen lähtökohtana on se, että Verohallinto saa kattavat tiedot osingonsaajista. Lisäksi siinä säädettäisiin selkeästi verovastuusta. Kaikkien näiden osalta voimassa olevaa lainsäädäntöä ei ole pidetty selvärajaisena eikä täysin yksiselitteisenä. Markkinaosapuolilla on näiltä osin hyvin vaihtelevia käsityksiä lainsäädännön nykytilasta. Verohallinnon lainmukainen tulkinta on myös useasti kiistetty.

Esitys lähtee yksiselitteisesti siitä, että verosopimusedut voidaan antaa osinkoa maksettaessa vain, jos joko maksaja tai rekisteröitynyt säilyttäjä on huolellisesti selvittänyt osingon saajan asuinvaltion sekä varmistanut, että kansainvälisen sopimuksen osinkoa koskevia määräyksiä voidaan soveltaa. Verosopimuksessa edellytetään aina, että verosopimusetuuden saaja on osinkoetuuden omistaja eli ns. beneficial owner. Tarkoitus on lisäksi käyttää mahdollisimman paljon hyväksi jo olemassa olevia kansainvälisiä standardeja. Lähtökohtana on, että kyseessä oleva finanssilaitos on soveltanut asiakkaaseensa FATCA:ssa ja finanssitilitietojen vaihtamisessa edellytettyä huolellisuusmenettelyä (due diligence). Lisäksi ehdotuksessa sallitaan näissä menettelyissä sovellettavan ns. itse annetun todistuksen käyttö. Jos kyseisiä prosesseja on noudatettu asianmukaisesti, säilyttäjä ei voi olla osallisena järjestelyssä, jossa osingon saajana on muu kuin osinkoetuuden omistaja. Tämä rajoittaa jo huomattavasti aggressiivisen verosuunnittelun mahdollisuutta. Säilyttäjä ei myöskään voi olla vaatimassa verosopimusetuuksia, jos se on tietoinen siitä, että saaja ei ole osinkoetuuden omistaja.

Esitetty rekisteröityneen säilyttäjän verovastuu tulee myös nykytilaan verrattuna tehokkaasti estämään aggressiivista verosuunnittelua. Säilyttäjä ei voi väistää verovastuuta, jos se on itse ollut osallisena järjestelyssä, jossa osingonsaajana on joku muu kuin osinkoetuuden omistaja.

Esityksen keskeisenä tavoitteena on, että Verohallinto saisi mahdollisimman kattavasti loppusaajatiedot. Tiedota annetaan sähköisesti kansainvälisesti hyväksytyssä standardoidussa muodossa. Verohallinto voi tutkia näitä tietoja ja tehdä riskianalyyseja. Tällöin Verohallinnon resurssit voidaan kohdistaa tällaisen analyysin avulla oikeisiin kohteisiin. Näitä tietoja tultaisiin käyttämään myös kansainvälisessä tietojenvaihdossa, mikä myös lisäisi riskiä osinkopesun paljastumisesta.

Edustaja Ihalaisen kysymys: Eduskunta antoi 24.5.2017 neljä lausumaa. Tämä esitys on hallituksen vastaus ensimmäiseen lausumaan. Mikä on muiden lausumien tilanne?

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi arvo-osuusjärjestelmästä ja selvitystoiminnasta sekä eräiksi siihen liittyviksi laeiksi [RMO] HE 28/2016 vp - EV 44/2017 vp

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lausumat:
1. Eduskunta edellyttää, että valtioneuvosto ryhtyy viipymättä valmistelemaan lainsäädäntöä, jolla mahdollistetaan veroviranomaisten kattava tiedonsaanti hallintarekisteröidyistä osakkeista osinkoa

saavista lopullisista edunsaajista. Tämän toteuttamiseksi ennakkoperintälakiin tulee lisätä säännös, jonka mukaan Suomessa asuvan tunnistamattoman verovelvollisen saamasta osingosta tulee toimittaa 50 %:n ennakonpidätys.
2. Eduskunta edellyttää, että valtioneuvosto selvittää toteuttamistavan ja välittömästi valmistelee kansalliseen lainsäädäntöön tarvittavat muutokset, joilla turvataan suoran omistuksen tasoinen omistustietojen julkisuus.
3. Eduskunta edellyttää, että valtioneuvosto selvittää finanssialan kansalliseen harkintaan perustuvan seuraamussäännöstön kokonaisuuden ja tekee asiasta talousvaliokunnalle selvityksen.
4. Eduskunta edellyttää, että hallitus ryhtyy viipymättä valmistelemaan lainsäädäntöä, jonka nojalla kielletään suomalaisen listaamattoman osakeyhtiön osakkeiden liittäminen ulkomaiseen arvo-osuusjärjestelmään.

1. lausuma
Hallitus on antanut 5. joulukuuta 2018 eduskunnalle asiassa esityksen (HE 282/2018 vp), jossa ehdotettiin lausuman mukaista muutosta lähdeverolakiin ja ennakkoperintälakiin. Asian käsittely on vielä kesken.

2. lausuma
Asiassa on valmistunut OTT, VTK Heikki Marjosolan laatima oikeustieteellinen selvitys (Pörssiyhtiöiden omistuksen julkisuus Suomessa: EU-oikeudellinen selvitys, valtiovarainministeriön julkaisu – 30/2018). Selvitys osoittaa, ettei lausuman johdosta ole syytä ryhtyä valmistelemaan muita lainsäädännön muutoksia kuin eduskunnan käsittelyssä jo olevat ehdotukset.

3. lausuma
Oikeusministeriössä on asetettu työryhmä, jonka tehtävänä on arvioida rangaistusluonteisia hallinnollisia seuraamuksia koskevan yleissääntelyn tarve ja valmistella asianomaisen lainsäädännön toteuttamiseksi tarpeelliset säännösehdotukset (OM 7/41/2017). Työryhmän työ on valmistunut ja valtiovarainministeriö laatii työryhmämietinnön perusteella selvityksen.

4. lausuma
Hallitus antoi hallituksen esityksen eduskunnalle laeiksi sijoituspalvelulain muuttamisesta ja kaupankäynnistä rahoitusvälineillä sekä eräiksi niihin liittyviksi laeiksi (HE 151/2017 vp), jossa ehdotettiin lausuman mukaista muutosta arvo-osuusjärjestelmästä ja selvitystoiminnasta annettuun lakiin (348/2017). Lakimuutos tuli voimaan 3. tammikuuta 2018.

Edustaja Jaskarin kysymykset
1. Muissa Pohjoismaissa on vireillä lähdeverotusta koskevia uudistuksia. Miten on selvitetty mahdollisuuksia tehdä yhteistyötä muiden Pohjoismaiden kanssa?

Verohallinnon raportti julkaistiin 2010, jolloin valtiovarainministeriössä jouduttiin pohtimaan, miten raportissa esitettyihin ongelmiin tulisi suhtautua. Komission FISCO-työryhmä oli antanut raporttinsa 2007 ja 2008. Sen johdosta komissiossa oli 19.10.2009 antanut suosituksen lähdeveron alentamiseen sovellettavista menettelyistä. Samanaikaisesti aloitti OECD:ssä ns. TRACE-työryhmä, jonka tehtävänä oli jatkaa nk. pilot project'in työtä. Näissä olosuhteissa vero-osastolla päätettiin osallistua OECD:n TRACE-työskentelyyn ja mahdollisten kansallisten muutosten osalta jäätäisiin odottamaan kyseisen työn ja mahdollisen kansainvälisen mallin valmistumista. Pohjoismaista Suomen lisäksi ryhmään kuului Norja ja Tanska. Ruotsi ei ollut mukana TRACE-ryhmän työskentelyssä. Saman aikaisesti OECD:n työskentelyn kanssa Pohjoismaista Suomi, Ruotsi, Norja, Tanska ja Islanti aloittivat yhteistyönä selvittämään mahdollisuuksia ottaa TRACE-malli käyttöön samanaikaisesti. OECD:n TRACE-malli valmistui tammikuussa 2014. Paljon tätä ennen oli Pohjoismaiden

samoin kuin eräiden muidenkin maiden resurssit sitoutuneet FATCA:aan ja erityisesti IGA:n (Intergovermental Agreement) tekemiseen Yhdysvaltojen kanssa ja kansalliseen voimaan saattamiseen sekä tämän jälkeen finanssitilitietojen (CRS) vaihtamiseen.

Suomessa lähdeverolain muutos tuli uudestaan ajankohtaiseksi eduskunnan 24.5.2017 antaman lausuman johdosta. Valmistelun aikana on selvitetty myös muiden Pohjoismaiden tilannetta ja heidän kiinnostustaan yhteistyöhön.

Helsingissä marraskuussa 2017 pidetyssä kokouksessa selvisi, että Tanskassa oli tapahtuneiden palautuspetosten johdosta annettu tiukat poliittiset rajoitteet sen suhteen, miten he tulisivat muuttamaan järjestelmäänsä, eikä TRACE:n soveltaminen olisi näissä olosuhteissa mahdollista. Käsityksemme mukaan Tanska ei ole useista luonnoksista huolimatta vieläkään saanut muutettua heidän palautusjärjestelmäänsä perustuvaa menettelyä. Norja ei päässyt osallistumaan kokoukseen. Heillä oli juuri tehty eräitä muutoksia, joten heillä ei ilmeisesti ollut suurta kiinnostusta yhteystyöhön. Norja edellyttää osakkeenomistajien ennakkorekisteröintiä, jotta he voisivat saada verosopimusetuudet maksettaessa. Ruotsi oli hyvin kiinnostunut TRACE-mallista ja Suomen esitysluonnoksesta. Ruotsissa oli heidän lähdeverotusta koskeva selvitystyöryhmä aloittamassa toimintaansa. Sen toimintaa on hidastanut henkilövaihdokset. Alkujaan heidän piti saada työnsä valmiiksi syyskuussa 2018. Sen jälkeen vuoden 2018 lopussa. Tämän hetkinen määräaika on maalliskuun 2018 loppu. Käsityksemme on, että TRACE on ollut yksi keskeinen vaihtoehto Ruotsi mahdollisissa lainsäädäntömuutoksissa.

Muista valtioista Belgia selvittelee mahdollisuutta ottaa TRACE käyttöön.

2. Uusi säilyttäjärekisteri ja rekisteröityneen säilyttäjän sitoutuminen

Nykyjärjestelmässä Suomella on olemassa ulkomaisten omaisuudenhoitajien rekisteri, jossa on hiukan alle 200 rekisteröitynyttä säilyttäjää. Nämä ovat säilytysketjussa ensimmäisiä ulkomaisia säilyttäjiä liikkeellelaskijasta katsottuna. Tämän tilalle esitetään säilyttäjärekisteriä, johon liittyminen toisi velvollisuuksia ja antaisi oikeuksia säilyttäjille.

Säilyttäjä hyötyy rekisteröinnistä siten, että se voi myöntää verosopimusetuudet suomalaisia osakkeita omistaville asiakkailleen maksuhetkellä ilman, että sen täytyy samalla toimittaa loppusaajatietoja säilytysketjun kautta suomalaiselle osinkoja maksavalle yhtiölle. Nykyisestä yksinkertaistetusta menettelystä poiketen, jatkossa tietoja ei tarvitse toimittaa maksuhetkellä myöskään alle 15 % verosopimusmaiden saajien osalta säilytysketjua pitkin. Kuten toimiala on lausunnoissaan todennut, aiheuttaa tietojen toimittaminen ketjua pitkin kustannuksia varsinkin, kun käytössä ei ole standardoitua yhteisesti sovittua skeemaa ja tietoturvallista menettelyä. Ehdotuksen mukaisesti jatkossa tiedot voitaisiin toimittaa maksuvuoden jälkeisen tammikuun loppuun mennessä kansainvälistä yhteisesti sovittua vuosi-ilmoitusskeemaa käyttäen suoraan Verohallinnolle tietoturvallista tiedonsiirtoväylää käyttäen. Säilyttäjä voisi välttää maksuhetken tietojen toimittamisesta aiheutuvat kustannukset ja toimittaa tiedot suoraan Verohallinnolle standardoitua, tietoturvallista menettelyä käyttäen. Toimialan näkökulmasta rekisteröitymisen etuna voidaan pitää myös sitä, ettei rekisteröityneen säilyttäjän tarvitse toimittaa tietoja asiakkaistaan säilytysketjua pitkin kilpailijana toimiville suomalaisille ja ulkomaisille säilyttäjille. Erityisesti ulkomaiset toimijat ovat pitäneet tietojen luovuttamista kilpailijoilleen ongelmallisena. Luonnollisesti merkittävin etu rekisteröitymisestä säilyttäjälle on se, että se voisi rekisteröitymällä varmistaa asiakkaidensa saavan verosopimusetuudet lähteellä ja siten säästää asiakkaidensa lähdeverotukseen liittyviä kustannuksia ja aikaviiveitä.

Säilytysketjussa osingon maksajaa lähinnä olevan ensimmäisen säilyttäjän näkökulmasta rekisteröityminen voi kannattaa myös sen takia, että se vapautuisi vastuusta ketjusta tulevan tiedon osalta,

mutta samalla se voisi toimia järjestelmässä ja välittää tilinhoitajalle osingon maksuhetkellä tietoja alennetusta verokannasta. Se vastaisi verotuksen osalta kuitenkin vain omista sijoittaja-asiakkaistaan, joiden osalta se joutuisi antamaan vuosi-ilmoitustiedot vasta maksuvuotta seuraavan vuoden tammikuun loppuun mennessä. Periaatteessa tämä vastaisi sen tämän hetkistä siviilioikeudellista vastuuta. Tällöin se voi vuosi-ilmoitusvaiheessa ohittaa suomalaisen tilinhoitajan ja säästää kustannuksissa.

Säilytysketjussa ensimmäisen säilyttäjä voisi sopia ketjussa välittömästi seuraavan säilyttäjän kanssa, että se ottaa välitettäväkseen rekisteröitymättömän säilyttäjän asiakkaan tiedot osingon maksuhetkellä samalla tavalla kuin oman asiakkaansa tiedot. Tämä vastaisi OECD:n TRACE-mallin mukaista Contractual Intermediary -järjestelyä. Tällöin rekisteröitynyt säilyttäjä sitoutuisi toimittamaan tämän osingon saajan loppusaajatiedot vuosi-ilmoitusta varten, vastaisi tietojen oikeellisuudesta ja joutuisi varmistamaan, että sillä on tarvittaessa käytettävissä Verohallinnon tarvitsemat muut tiedot.

Osinkoa maksaneen liikkeeseenlaskijan näkökulmasta sillä, että rekisteröitynyt säilyttäjä ottaa vastuun osinkojen lähdeverosta on olennainen merkitys. Voimassa olevan lain mukaan osinkoa maksanut yhtiö on yksin vastuussa lähdeverojen oikeellisuudesta myös tilanteissa, joissa on noudatettu ns. yksinkertaistettua menettelyä. Jatkossa ensisijainen verovastuu virheiden osalta olisi rekisteriin merkityillä säilyttäjillä. Lisäksi etuna voidaan pitää sitä, että jatkossa myös alle 15 % maiden osalta vastuu loppusaajan ilmoittamisesta ja verovastuu virheiden osalta olisi rekisteröityneellä säilyttäjällä. Esitys mahdollistaisi myös sen, että liikkeeseenlaskija voisi sopia rekisteröityneen säilyttäjän kanssa siitä, että se hoitaa ja ottaa vastuulleen korvausta vastaan hallintarekisteröidyille osingonsaajille osingonmaksuun liittyvästä lähdeveromenettelyn maksajan puolesta osin tai kokonaisuudessaan. Tämän vuoksi säilytysketjussa maksajaa lähinnä olevan ensimmäisen säilyttäjän voi hyötyä rekisteröinnistä.

Säilyttäjäketjussa osingon maksajasta seuraavan kannattaa rekisteröityä osittain samoista syistä kuin ensimmäisen. Se vapautuisi vastuusta muiden kuin omien sijoittaja asiakkaiden osalta. Myös se voisi sopia ketjussa osingon saajaa lähempänä olevan rekisteröitymättömien säilyttäjien tietojen toimittamisesta. Tärkein syy rekisteröityä olisi kuitenkin se, että kyseinen säilyttäjä voisi saada asiakkaalleen verosopimusetuudet osinkoa maksettaessa ja toimittaa loppusaajatiedot suoraan Verohallinnolle, jolloin sen ei tarvitsisi paljastaa asiakastietojaan kilpailijalleen. Lisäksi sivuuttaessaan osan säilytysketjusta vuosi-ilmoitusta annettaessa, siltä ei voitaisi periä palkkiota tältä osin.

Jos ketjun ensimmäinen säilyttäjä katsoo, että sen ei ole järkevää rekisteröityä, se voi jatkossa toimia lähes saman lailla kuin aiemminkin. Yksinkertaistettua menettelyä on sovellettu siten, että säilytysketjun ensimmäinen säilyttäjä on vaatinut loppusaajatiedot haltuunsa sekä niiden osalta joista jo vaaditaan loppusaajatiedot että niiden osalta joihin on sovellettu yksinkertaistettua menettelyä. Se on voimassa olevan lain nojalla joutunut osingon maksuhetkellä antamaan maksajalle loppusaajatiedot niistä osingonsaajista, joiden lähdevero on ollut alle 15 prosenttia, joten sen on jatkossa kyettävä antamaan tiedot kaikkien osingonsaajien osalta.

FATCA:sta ja CRS:stä johtuen finanssilaitoksilla on osingonsaajien tiedot XML-muodossa finanssitilitietojen raportointia varten. Verohallinto tulee rakentamaan luotettavan ja turvallisen järjestelmän, jolla se voi vastaan ottaa rekisteröityneiden säilyttäjien ilmoituksia sähköisessä muodossa paikasta riippumatta.

Lisäksi on syytä huomata, että jos säilyttäjän tiedot eivät ole käytettävissä osingon maksuhetkellä, maksajan olisi perittävä 35 prosentin lähdevero. Näin tapahtuu nykyänkin ja se koskee usein osingonjakohetkellä ostettuja osakkeita, joiden selvitys on vielä maksuhetkellä kesken. Maksaja voi

maksuvuoden aikana saatuaan loppusaajatiedot itse oikaista lähdeveroilmoitustaan, jolloin liikaa peritty lähdevero palautetaan osingonsaajalle. Näin voidaan menetellä myös jatkossa. Näiden itseoikaisujen määrä hallintarekisteröidyille osakkeille maksetuista osingoista on vaihdellut vuosien 2014 – 2017 aikana 2 ja 16 prosentin välillä. Vuoden 2016 poikkeuksellisen suuri määrä johtuu EU-oikeudellisista rinnastustapauksista (HE 282/2018 vp. s. 25-26).

Edustaja Aallon kysymys: Arvio vaikutuksista osakkeiden arvoon ja pääomien saatavuuteen.

Ulkomaiset toimijat ovat arvostelleet Suomen nykyistä lainsäädäntöä täsmällisyyden ja selkeyden puutteesta. Suomen järjestelmän valvomattomuus ja tietynlainen epämääräisyys säilyttäjien tehtävien osalta ei tue asioiden tunnollista selvittämistä, vaan järjestelmä ohjaa asiakkaita niille säilyttäjille, jotka eivät ole erityisen vaativia verosopimuksen soveltamisen edellytysten selvittämisen suhteen.

Esitys tuo menettelytapoihin selkeyttä ja ennustettavuutta, joiden perusteella toimijoiden on aiempaa helpompaa arvioida heihin kohdistuvia odotuksia ja riskejä. Tämä helpottaa ulkomaisten säilyttäjien toimintaa ja lisää kiinnostusta suomalaisiin osakkeisiin. Erityisesti ulkomaisten toimijoiden näkökulmasta merkittävänä lain täsmällisyyttä ja tarkkarajaisuutta kehittävänä voidaan pitää sitä, että lakimuutoksessa sallittaisiin kansainvälisten standardien mukainen asiakkaiden tutkiminen-, tunnistaminen ja raportointi. Ehdotetut menettelyt voidaan arvioida olevan näiltä osin erityisesti Suomen markkinoiden näkökulmasta merkittävimmille ulkomaisille suurille toimijoille tutumpia ja helpommin hallittavissa. Kaikkien säilyttäjien on noudatettava FATCA, CRS/DAC2 ja rahanpesun asiakkaan tuntemista koskevia velvoitteita ja suurin osa joutuu antamaan sijaintivaltioonsa näihin liittyviä XML -muotoisia vuosi-ilmoituksia. Voimassa olevan lain osalta säännökset ja menettelyt ovat kansallisia, muista maista poikkeavia ja sen vuoksi ulkomaisille toimijoille haastavia.

Esitys tuo myös kilpailua markkinoille, koska säilytysketjussa olevat rekisteröityneet säilyttäjät voivat ohittaa kotimaiset toimijat sekä säilytysketjussa niitä lähempänä liikkeellelaskijaa olevat välittömät kilpailijansa. Tämä tulee alentamaan säilyttäjien kustannuksia, mikä vastaavasti alentaa suomalaisia osakkeita omistavien sijoittajien kustannuksia. Menettävänä osapuolena tässä voi olla hallitsevassa asemassa olevat suomalaiset toimijat. Esityksen voidaan tämän vuoksi katsoa tukevan arvopaperikeskusasetuksen ja muiden kilpailua vapauttavien EU säännösten tavoitteiden toteutumista.

Voimassa oleva lainsäädännön pääsääntö edellyttää, että verosta vastuussa olevan maksajan on varmistettava loppusaajan oikeus verosopimusetuuksiin ennen etuuksien myöntämistä. Käytännössä siis osingonmaksajan on saatava riittävät loppusaajatiedot osinkojen maksuhetkellä. Yksinkertaistettu poikkeusmenettely koskee vain rajoitettuja laissa säädettyjä tilanteita. Pääasiallisesti osingot on maksettu pääsäännön mukaisesti. Lakimuutos ei muuta näiden osinkojen ja niihin liittyvien lähdeverojen ilmoittamista eikä sillä sen pitäisi olla näiltä osin ainakaan negatiivista vaikutusta markkinakäyttäytymiseen tai Suomen arvopaperimarkkinoiden houkuttelevuuteen.

Lausunnoissa on esitetty arvioita, että ns. yksinkertaistetusta menettelystä luopuminen vähentäisi kiinnostusta Suomen osakemarkkinoihin ja siten vaikuttaisi osakkeiden arvoon ja pääomien saatavuuteen. Arvioiden pohjaksi ei ole esitetty selvityksiä tai tutkimuksia, jotka tukisivat tätä huolta. Perusteluina on käytetty sitä, etteivät ulkomaiset omaisuudenhoitajien rekisteriin merkityt toimija ja muut säilytysketjussa olevat toimijat halua tai kykene toimittamaan loppusaajatietoja vuosi-ilmoituksella Verohallinnolle, koska säilytysketjut ovat pitkiä. Näiltä osin on syytä huomata, että myös voimassa olevan lain ns. yksinkertaistettu menettely edellyttää loppusaajatietojen toimittamista kattavasti Verohallinnon kehotuksesta. Ulkomaisen omaisuudenhoitajan on osingon maksuhetkellä varmistettava, kuka on saaja ja että saajalla on oikeus verosopimusetuuksiin. Lisäksi sen on varmis-

tettava, että se voi toimittaa tarvittavat tiedot Verohallinnolle. Käytännössä lain mukaisesti toimivien ulkomaisen omaisuudenhoitajan rekisteriin merkityn toimijan on siten kerättävä loppusaajatiedot säilytysketjusta itselleen osingonmaksuhetkellä. Mikäli siis voimassa olevaa yksinkertaistettua menettelyä on noudatettu siten kuin lainsäädäntö edellyttää ja veron määrä on tilitetty oikeamääräisesti, on säilyttäjien jo voimassa olevan lainsäädännön velvoittamana kyettävä toimittamaan loppusaajatiedot Verohallinnolle. Mikäli tietoja ei kyetä tai haluta toimittaa Verohallinnolle pitkien säilytysketjujen vuoksi, on voimassa olevan lain mukaan yksinkertaistettua menettelyä ei ole sallittua soveltaa ja osingosta olisi perittävä 30 % lähdevero. Tämän vuoksi sillä, että muutosehdotus edellyttää loppusaajatietojen toimittamisen, mikäli verosopimusetuuksia myönnetään lähteellä, ei tulisi olla olennaista vaikutusta voimassa olevaa lainsäädäntöä noudattavien ulkomaisten omaisuudenhoitajien toimintaan ja siten markkinoiden houkuttelevuuteen.

Kuten lausunnoista ilmenee, yksinkertaistetun menettelyn soveltamisessa on käytännön haasteena muiden ohessa se, ettei ole laissa määriteltyä standardoitua menettelyä, miten ja missä muodossa tiedot on toimitettava Verohallinnolle. Tämä osaltaan vaikeuttaa, osin estää tehokkaan valvonnan ja aiheuttaa kaikille osapuolille ylimääräistä hallinnollista työtä ja kustannuksia. Lakimuutos toteutuessaan ratkaisee nämä haasteen eikä esityksellä näiltä osin tulisi olla negatiivisia vaikutuksia markkinoiden houkuttelevuuteen.

Lähdeverotuksen merkityksen osalta markkinoiden houkuttelevuuteen on myös syytä huomioida se, että suurin osa vertailumaista ei myönnä lähteellä verosopimusetuuksia tai myöntää vain hyvin rajoitetusti. Lakimuutoksen jälkeenkin Suomessa voi saada verosopimusetuudet lähteellä ja ehdotettu menettely siten vastaa kansainvälisen toimialan toiveita tehokkaalle lähdeverojärjestelmälle.

Suomalaisten osakkeiden arvostukseen vaikuttaa ensisijaisesti arviot maailmantalouden kehityksestä ja yhtiöiden tuloksista. Esityksen toteutuessa sijoittajat tuleva saamaan verosopimuksen mukaiset etuudet osinkoa maksettaessa nykyisessä laajuudessa ja Verohallinto tulee saamaan hyvin kattavasti loppusaajatiedot. Palautushakemuksia voi aluksi tulla hiukan aikaisempaa enemmän kuin nyt, mutta siihen voi olla järjestelmän käyttöön otosta johtuvien syiden lisäksi muita syitä. Todennäköisesti esityksen vaikutusta osakkeiden arvostuksiin ei voida erottaa lyhytaikaisista tai pitkäaikaisista makro- ja mikroekonomisista vaikutuksista. Esitetyn järjestelmän selkeys ja oikeusvarmuuden lisääntyminen voi kuitenkin helpottaa kotimaisten yritysten pääomien hankintaa.